

Kiwanis®

LAREN

Geschiedenis 1985 – 1990

Meijer & Smuling

Auteur
Ontwerp & redactie
© René Meijer
ISBN

René Meijer
Jaap Smuling

978-90-011-0001-9

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande toestemming van de uitgever worden verveelvoudigd of openbaar gemaakt.

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur(s), redacteur(en) en uitgever(s) geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de gevolgen hiervan

Inhoudsopgave

Vooraf	2
Het begin: mei 1985 tot en met 1 oktober 1986	3
1986 - 1987	20
Het Charter, 16 mei 1987	24
Maar er gebeurde méér dat jaar	27
1987 - 1988	30
1988 - 1989	35
1989 - 1990	40

Geschiedenis

Deel 1: Het eerste jaar 1985 - 1986

Vooraf

De geschiedenis van Kiwanis Club Laren is opgesteld door de commissie Truus, bestaande uit Jaap Smuling en René Meyer die ook het materiaal verzamelden. Directe aanleiding was de behoefte om op fundraising-activiteiten een presentatie te kunnen laten zien over de projecten van Kiwanis Club Laren, maar al snel werd besloten een al langer bestaande behoefte te vervullen om de geschiedenis van onze club, aangevuld met beeldmateriaal en andere documenten, vast te leggen.

Hoezo de naam “Commissie Truus”? Truus ten Kroode-Eggenkamp was de echtgenote van ons lid Marcel ten Kroode (makelaar en kakelaar te Laren). Zij was een boegbeeld van de dames van Kiwanis Club Laren en hield bij een diner ter gelegenheid van het eerste lustrum van onze club in Huize Den Treek op 16 mei 1992 een warme speech waarbij zij de unieke samenwerking en vriendschapsband in onze club memoreerde en aandrong op het vastleggen van alles wat daar de oorzaak en het gevolg van was. Franklin van Duijn en René Meyer namen zich voor daar wat aan te doen en presenteerden, als leden van de commissie Truus, op 5 oktober 1997, tijdens de Ladies Night in Zuylen, vier fotoboeken met bijschriften over de eerste 5 jaar en droegen die op aan Truus (Zie bijlage: opdracht).

Het begin: mei 1985 tot en met 1 oktober 1986

In begin 1985 besloten Bert Rosier en Peter Groenendijk, beiden lid van Kiwanis Club Naarden, een nieuwe Kiwanis Club op te richten uit onvrede met de gang van zaken in hun eigen club. In mei van dat jaar hadden zij een etentje in het toenmalige sterrenrestaurant L'Auberge La Postillon de la Provence (hierna gemakshalve te noemen: La Provence) met Leo van Roosmalen, de toekomstige gouverneur van het op te richten Kiwanis-district Nederland. De Nederlandse clubs behoorden toen nog tot het district Benelux-France-Monaco waar de Nederlanders, mede gezien de taalbarrière, maar ook door de wat vooruitstrevender inzichten, zich niet thuis voelden. Dat gesprek leidde tot het initiatief om een nieuwe club op te richten: Kiwanis Club Laren.

Op 22 mei 1985 werden per brief een aantal aspirant leden gevraagd te komen naar een informatieavond te houden op 29 mei 1985 in L'Auberge La Postillon de la Provence.

Genodigd werden Peter Groenendijk, Bert Rosier, Rutger Kuipers, George Muijsson, Arnaldo van Lamsweerde, René Meyer, Theo Moussault, Dirk Schreiner, en ene Wim, wiens naam de commissie is ontschoten.

WORLD

Binnopanlaan 5,
1411 JP Naarden.

KIWANIS INTERNATIONAL EUROPE

DISTRICT BENELUX FRANCE MONACO

Club Laren in oprichting.

Naarden, 22 mei 1985.

Geachte Heer Meijer,

Hierbij heb ik het genoegen u uit te nodigen
voor de informatie avond van de nieuw op te
richten Kiwanis Club Laren, op 29 mei a.s.
Deze avond zal gehouden worden in de kelder
van:

Auberge La Postillon de la Provence
Westerside 2,
Laren,
telefoon: 02153-07974.

Het tijdstip van aanvang: 20.00 uur met koffie.
Gaarne reken ik op uw komst, mocht u onverwachts
verhindert zijn, wilt u mij hiervan zo spoedig
mogelijk berichten ? 02153-47163.

Met vriendelijke groet,

L. Resler.

Op die gezellige bijeenkomst werd besloten meteen maar door te gaan en voor de bijeenkomst op 19 juni werden nog een aantal heren uitgenodigd: Frans van Ewijk, Co van den Bovenkamp, Albert Flesseman en Gé Hendriks. Genoemde Theo en Wim gaven aan geen lid te willen worden. Er werden meteen al besluiten genomen voor het bestellen van briefpapier, de vergaderlocatie (en dat moest voor deze topclub een toplocatie zijn: dus La Provence), vergaderingen op de eerste en derde woensdag van de maand, en het nieuwe bestuur: Bert als voorzitter, George secretaris, Rutger penningmeester en Dirk lid. Tevens werd besloten op 1 oktober officieel van start te gaan.

De contributie werd vastgesteld op f 1.200,00 per jaar inclusief de maaltijden en de verplichte bijdragen aan hogere Kiwanis instanties. En er werd briefpapier gedrukt dat het mooiste briefpapier van alle Kiwanis Clubs moest worden, met een in goud gedrukt logo dat echter, oh blamage, volledig afweek van het officiële logo van Kiwanis, en dat voor f 2.532,32 voor maar liefst 5.500 vel. Noblesse oblige....

KIWANIS CLUB LAREN

AUBERGE DE LA PROVENCE
WESTERHEIDE 2 - 1251 ET LAREN
MEETINGS: 1° EN 3° WOENSDAG - 18.00 UUR

SECRETARIAAT: POSTBUS 465 - 1220 AL LAREN
BANK: AMROBANK LAREN - REK.NR. 45.94.42.120
TELEFOON:

1

Saillante punten

1. vaste bestuursvergaderingen
2. vice- en toekomstige president in bestuur
3. verjaardagen vieren, kalender secretaris
4. niet binnen 24 uur afbellen, rondje !
5. circa 1 uur vergaderen
6. geen agendawijzigingen
7. een levensloop per vergadering
8. personalia ordner met foto
9. certificaten ophangen
10. éénmaal per jaar bedrijfsbezoeking
11. sponsor-vermelding op vaandel
12. bestuur met speldje en titulatuur
13. gelijke mappen voor alle leden (kosteloos)
14. waarom wil lid lid worden per vergadering
15. pastoor en dominee in club
16. "politieker" in club
17. iets doen jaarlijks voor Kiwanis-kinderen
18. evenementen vaan
19. interservice contacten
20. simpel doorlopend sociaal project, bijv. mensen in rusthuis
21. roken in vergadering half om half
22. gasten bezoeken in programma opnemen
23. secretaris is afbel-adres
24. jaarlijkse attendance-lijst -een award voor meeste
-een rondje voor minste
25. eenmaal per kwartaal bestuursvergadering met voorzitter van de commissie
26. voorwoord van een minuut voor diner
27. vóór vergadering naar elk niet-aanwezig lid vragen
28. gastenboek
29. bij installeren van nieuw lid één van de zes objecten
30. ledenlijst per kwartaal compleet met voornamen, geboortedatum, voornaam dame plus geboortedatum

René Meyer en Frans van Ewijk stelden de statuten en het huishoudelijk reglement op en Peter Groenendijk stelde een (maar liefst) 30-puntenlijst op met regels waar de leden van deze club zich aan te houden hadden. Opvallende punten: maar één uur vergaderen (want anders viel Peter in slaap!) en roken tijdens de maaltijd slechts de helft van de tijd. Ook werd besloten dat het thuisfront van de leden van groot belang was en er dus regelmatig een evenement samen met de dames moest plaatsvinden. Ja, met de dames, want het was de bedoeling dat Kiwanis Club Laren, althans voorlopig, toch een herenclub zou zijn.

1 Oktober 1985 werd de officiële geboortedatum van Kiwanis Club Laren en dat zouden we voortaan vieren door op de eerste woensdag van Oktober de Ladies Night te organiseren. Een bijeenkomst mét en voor de dames.

In oktober waren er al weer 4 aspiranten bij: Ronald Veen, Axel Spruijt, Lou van der Heyden en Marty Luiting. Tevens kwam Leo van Roosmalen op bezoek alsook twee leden van Kiwanis Club Naarden die onze “sponsor” (lees: de statutair vereiste “begeleider”) zou worden.

Er werd nagedacht over ons eerste project. Kiwanis Nederland, toen volstrekt zelfstandig opererend binnen het District Benelux-France-Monaco, omarmde het Goalball-project, een spel waarbij op de grond zittende visueel gehandicapten, toen nog “blinden” genaamd, een grote bal met belletjes bij de tegenstander in een goal gemanoeuvreerd moest worden. Twee teams van ieder drie personen op een veld van 9 bij 18 meter met aan weerszijden een doel van 7.50 meter breed en 1.30 meter hoog. De Stichting Goalball had tot doel de aanschaf van de benodigde materialen en de introductie van het spel op de Wereldspelen voor Gehandicapten 1986 in Roermond te begeleiden.

Hoe de centen bijeen te brengen? De Commissie “Denneboom” (toen nog met maar één “n”) onder leiding van Co van den Bovenkamp en Peter Groenendijk werd belast met de inkoop van 150 dennenbomen ad f 3,00 per stuk bij Staatsbosbeheer. Maar deze moesten wel zelf worden gekapt. Vanwege dit overstelpende programma werd besloten de Ladies Night tot nader order uit te stellen.

Want druk was het: er moest een begroting worden opgesteld voor het komende clubjaar 1985-1986, en de andere clubs in Nederland moesten een bericht van de geboorte van Kiwanis Club Laren krijgen. Die begroting liet, mede door het briefpapier en de maaltijden in het sterrenrestaurant, een tekort zien van f 4.750,00. Dat werd dus sparen.

In december werd Marty Luiting geïnstalleerd en kwam Marcel ten Kroode op bezoek als aspirant. En verder staken we op 14 december in het holst van de nacht (zo rond 05:00 uur) de handen uit de mouwen om na het verzamelen bij Hotel de Biltse Hoek in een bosperceel bij Rhenen dennen te gaan zagen. Zagen met een zaklampje, op goed geluk. Zo rond 08:00 uur was de schoon gepoetste vrachtauto van Peter Groenendijk geheel gevuld, maar die liep vast in de modder en moest door een tractor van een toen ook al wakkere boer uit een benarde positie worden getrokken, met een ongewassen uiterlijk van die auto als gevolg. Het zij zo. In Laren, vóór het Hamdorff-complex, werden de bomen uitgeladen en toen zagen we ook wat het nadeel is om bomen in het donker te kappen: bij het merendeel was de onderste halve meter geheel bruin. Ondanks enig geïmproviseer door de onderste 30 centimeter gewoon weg te zagen en van de rest nog wat takken weg te knippen leek de voorgenomen verkoopprijs van f 10,00 per stuk niet geheel reëel. Marty en Co bleken uitstekende verkopers: “U zaagt er toch gewoon een stukje af? Krijgt U hem voor f 7.50!”. Maar vele Laarders, die nog nooit van Kiwanis hadden gehoord en onze beteuterde of zelfs wanhopige gezichten zagen, hoefden begrijpelijkerwijze geen boom maar gaven wel een fooi. En zo sprokkelde we f 327,00 bij elkaar. We hebben nooit meer gehoord of het project Goalball in Roermond een succes is geworden.

De Ladies Night was niet doorgestaan maar, wat later een traditie zou worden: wel de nieuwjaarsbijeenkomst die op 8 januari 1986 werd gehouden, in black-tie en de dames “feestelijk”, een term die een voor velerlei interpretaties vatbaar begrip bleek te zijn. Opvallend is thans (2020) dat toen nog geen rekening gehouden hoefde te worden met allerlei wintersport- of overwinteringsvakanties. De bijeenkomst was in La Provence, in de kelder waar we altijd vergaderden. Aan die locatie mag best even enige aandacht worden besteed: de kelder was de wijnkelder met een eigen bar en toiletgroep. Aan drie zijden lagen, helaas achter dikke ruiten, de meest exquise wijnen, slechts toegankelijk voor de sommelier, en die was geen lid van onze club. De vierde zijde was de bar, en achter de bar stond Maud, onze vaste assistente: een enthousiaste jonge meid die precies wist wat ieder wilde drinken en zeer vastberaden uit de hoek kon komen. In het centrum van de kelder stond de tafel in carré. Die kelder was zeker de mooist denkbare locatie: Noblesse oblige! De eigenaar van La Provence, Han de Wijs, tevens chef-kok, en zijn echtgenote Beatrijs kwamen vaak even naar beneden om te vragen of wij het naar onze zin hadden. Nou, dat was zeker het geval!

In die kelder vierden we onze eerste Nieuwjaarsbijeenkomst in het bijzijn van een afvaardiging van Kiwanis Club Rotterdam, welke club onze cosponsor werd. Die afvaardiging bestond onder meer uit Auke Hoekstra, Henny de Pauw en Gerard Donath. Laatstgenoemde was van Schotse afkomst en placht op feestelijke bijeenkomsten vaak in kilt te verschijnen en soms een Schotse dans op de tafels ten uitvoering te brengen. Zover kwam het die avond helaas niet. Maar het was wel heel gezellig.

Op 21 januari werd nog eens een lijst met tot die datum genomen besluiten rondgestuurd (bijlage: besluitenlijst 31 januari 1986). Die gewoonte verzandde snel.

En toen moest er worden nagedacht over het Charterproject. De club groeide gestaag en zou in 1986 of 1987 gaan charteren. Daar hoort een project bij en de keus viel op een groep padvinders met een lichamelijke beperking in Zeist met de fraaie naam Sint Joris Groep. Die padvindergroep had weliswaar een rolstoelbusje maar die zou de volgende Apk-keuring niet doorstaan. Dirk Schreiner bracht een bezoek aan hen en was zeer onder de indruk. Zelf had de groep f 25.000,00 gespaard en Kiwanis Club Laren besloot op 16 april 1986 het benodigde restant ad f 20.000,00 voor haar rekening te nemen na enige discussie of het niet een in Laren, of tenminste in 't Gooi functionerend doel moest zijn.

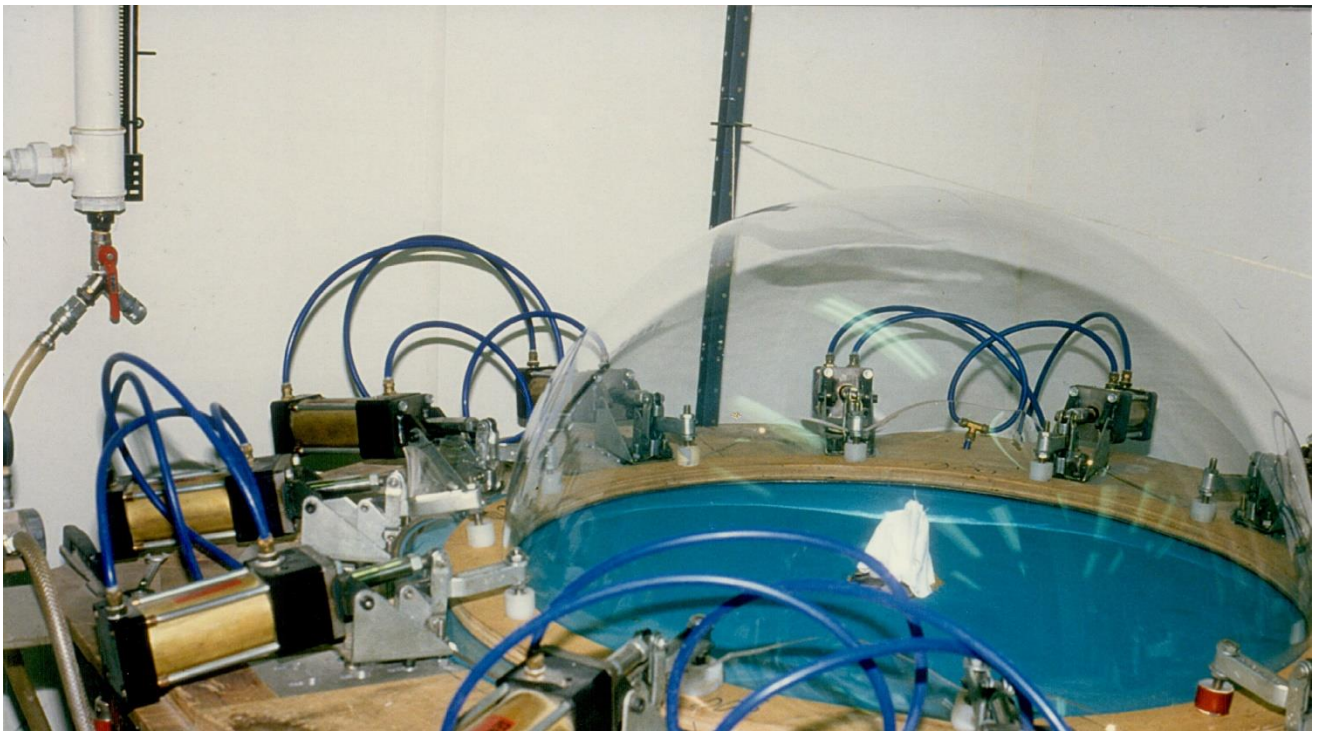
Ondertussen waren de statuten en het huishoudelijk reglement goedgekeurd, is de ballotageprocedure vastgesteld, werden Marcel ten Kroode en Paul Wijnands als nieuw lid geïnstalleerd en Bas van Binsbergen, Fred Wickel en Franklin van Duijn als aspirant-leden welkom geheten en spoedig daarna ook geïnstalleerd. In april heeft Kiwanis Club Laren 16 leden en wordt de formatie aangevraagd. Bert Rosier treedt als voorzitter af en unaniem worden Bastiaan als voorzitter en Co als voorzitter-elect benoemd. George en Rutger blijven respectievelijk secretaris en penningmeester. Ook wordt uit drie ontwerpen het vaantje van Kiwanis Club Laren gekozen en een bestelling gedaan voor 200 stuks. Waarom zo veel? Dat bleek later.... En ondertussen bleef de Kiwanis Club Rotterdam ons vaak bezoeken

Ballotage procedure.

1. Een nieuw voor te stellen Kiwanislid wordt door de inbrenger eerst gepolst of hij belangstelling heeft voor een lidmaatschap en onderzocht of hij niet reeds lid is van een andere service club.
(Het is van belang om een slag om de arm te houden wat betreft beroepsgroep ed. dus wek nog geen valse hoop. De vergadering moet hier nog over beslissen.)
2. Het kandidaatlid wordt met,
Naam:
Adres:
Telefoonnummer:
leeftijdsindicatie:
Beroep:
genoemd in de vergadering en vermeld in de notulen. De vergadering kan zich alleen uitspreken voor al dan niet rakende of overbezette beroepsgroepen.
3. Bezwaren tegen de persoon worden niet in de vergadering besproken. Ieder lid heeft het recht om bezwaar te maken bij de ballotage commissie voor de volgende vergadering.
4. De voorzitter meldt in de volgende vergadering of er al dan niet bezwaren zijn binnengekomen. Indien er een bezwaar is binnengekomen bespreekt de commissie of deze gegrond is en zo ja, zal alleen in de vergadering hiervan melding gemaakt worden, echter zonder de naam van het lid welke bezwaar had en de redenen te vermelden.
Indien er geen bezwaar komt zal de ballotage commissie de kandidaat bezoeken en wijzen op de rechten en plichten van het lidmaatschap.
5. Na dit bezoek zal de inbrenger bericht krijgen dat het licht al dan niet op groen staat.
Hij nodigt de kandidaat zelf uit en begeleidt deze de eerste twee vergaderingen.
6. De derde vergadering die het kandidaatlid bezoekt, zal hem gevraagd worden of hij Kiwanislid wil worden en kan de installatie volgen.
Tijdens de twee bezoeken heeft een kandidaatlid geen stemrecht.
~~P.S. Gezien de financiële positie van onze jonge club, zal het kandidaatlid na afloop van de vergadering zijn maaltijd zelf afrekenen.~~

Op 18 april het eerste bedrijfsbezoek, aan Peter Groenendijk BV in Utrecht, een bedrijf dat sterk gespecialiseerd was in het onzichtbaar verlijmen van kunststoffen, onder andere voor ramen in onderzeeërs. Een zeer leerzaam en boeiend bezoek, de eerste van nog veel andere bedrijfsbezoeken.

Het werd een mooie zomer, eerst buiten op het terras de borrel, dan de kelder in, in hemdsmouwen maar wel met das, want noblesse oblige.... En de gasten bleven komen, evenals nieuwe leden: Jan Bartelse, Jan van Haaften, Henk Knuvers, Fred van Metelen en Jan van Haaften.

Op 9 juli 1986 ging de club "in organisatie" (waarvoor je 20 leden moet hebben) blijkens fraaie certificaten van Kiwanis International Europe.

Dat werd gevierd in een bijeenkomst met een afvaardiging van sponsor Kiwanis Club Naarden en cosponsor Kiwanis Club Rotterdam op 23 augustus ten huize van Bas van Binsbergen, en afgesloten met een uitgebreide barbecue.

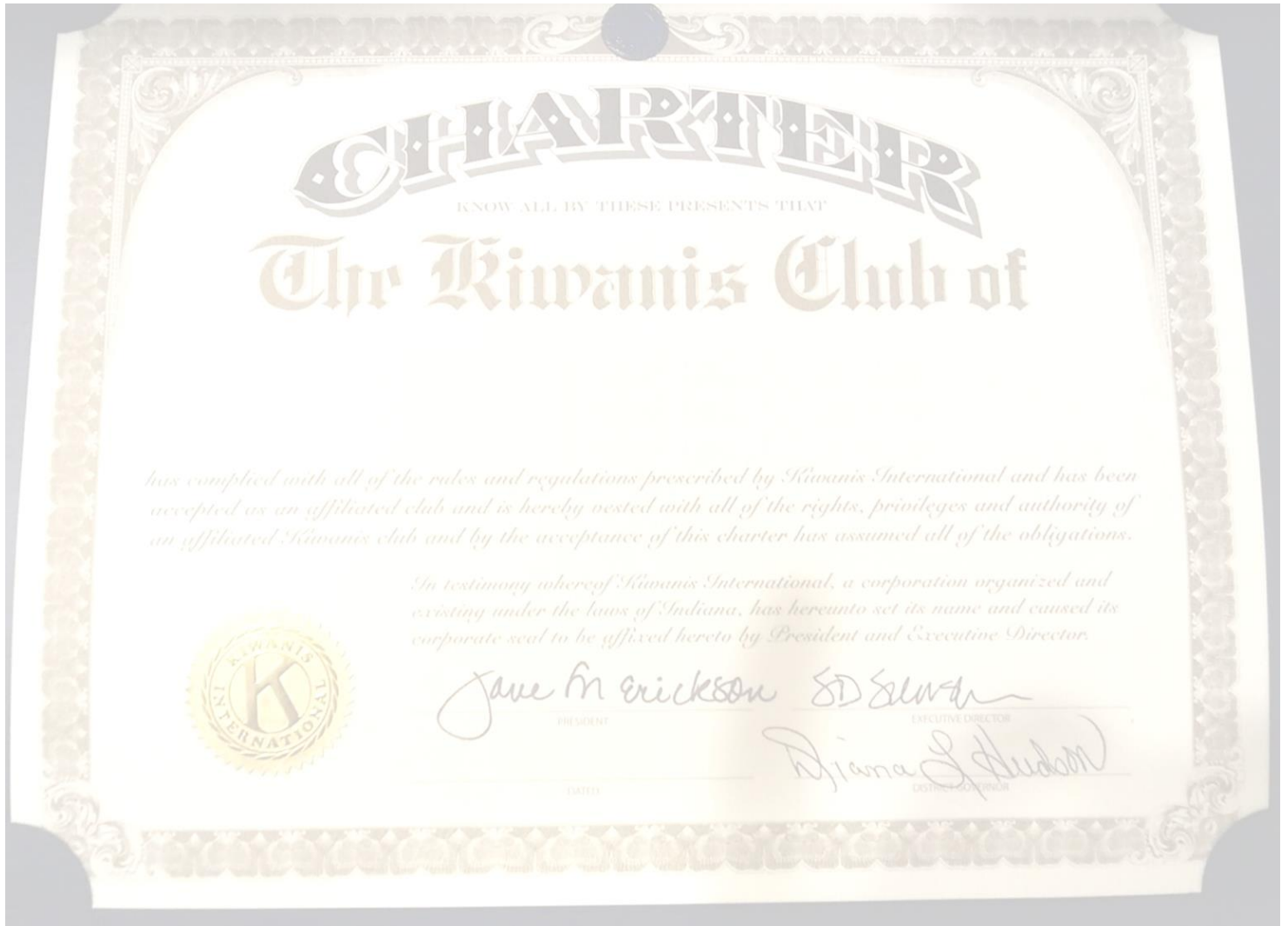
Op 13 september 1986 werden de Nederlandse Kiwanis Clubs onderdeel van een eigen district Kiwanis Nederland. Dat werd gevierd en wel in het Luxor-theater in Rotterdam. Veel Nederlandse kiwanisleden, waaronder bijna heel onze club, waren aanwezig. In café Engels konden wij ons al vergapen aan de uitmonstering van de Amerikaanse gasten. Tijdens de zogenaamde academische zitting veel toespraken en daarna een zeer uitgebreid buffet van enkele gangen waarbij opviel dat de Amerikaanse gasten meteen al zó veel op hun bord laadden dat voor de grote meerderheid van de andere aanwezigen niet veel meer over was.... De begrippen “beschaving” en “fellowship” kregen aldus een andere invulling....

Wellicht daardoor geheel van streek wordt vergeten om Jan Bartelse, die al drie maal de club heeft bezocht, om zijn “ja-woord” te vragen. Desgevraagd installeert Bastiaan hem stante pede. Tevens wordt de vraag opgeworpen of we weer zo succesvol kerstbomen moesten gaan verkopen. Nee dus, maar Peter Groenendijk heeft beslag weten te leggen op een grote hoeveelheid kaarsen die tijdens de kerstmarkt kunnen worden verkocht. Hoe dat afliep zien we later. Maar ook de voorbereidingen voor het Charter gingen door: er moest een groepsfoto worden gemaakt op het terras van La Provence, maar van de 22 leden kwamen er maar 15..... Verder overhandigde voorzitter Bastiaan aan gouverneur Leo van Roosmalen de charteraanvraag en werd de streefdatum genoemd, 16 mei 1987.

Inmiddels waren de kosten van de nieuwe rolstoelbus, ook door betere voorzieningen, opgelopen tot f 54.000,00, waarvan de Sint Jorisgroep voor f 37.500,00 garant stond. Bleef dus een gat van f 16.500,00 door ons te vullen, minder dan eerst.....

Op 1 oktober de eerste Ladies Night, in het Singer in Laren. Het programma bestond uit een modeshow georganiseerd door Axel en Wilma Spruijt met Maartje van Wegen als presentatrice, gevolg door een verhaal over de geschiedenis van Laren door de heer Bart Krijnen. En daarna een koud buffet door Traiteur Franck in Blaricum. Kosten f 25,00 per persoon. Op de Ladies Night pleegt ook het nieuwe bestuur aan te treden. Dat was dit keer gemakkelijk: George Muijsson trad af en René Meyer trad aan als secretaris. En daar bleef het bij. Op 15 oktober de eerste vergadering van het nieuwe verenigingsjaar met voorlezing, staande door de secretaris, van het jaarverslag over het jaar 1985-1986, waarmee het eerste verenigingsjaar ten einde was. (Bijlage: jaarverslag 1985-1986).

Geschiedenis

Deel 2: Charter jaar 1986 - 1987

1986 - 1987

Het eerste jaar zat er op, en dit Kiwanis jaar zou geheel in het teken staan van het Charter, zowel met heel mooie, maar ook minder mooie kanten zou later blijken.

Het begon al met het opzeggen van drie leden, Jan van Haaften, Maarten-Jan Lindhout en Paul Wijnands. Met name de toenemende werkdruk, mede gezien bedrijf en gezin, en andere verplichtingen die we onszelf oplegden (de dertig-puntenlijst en een morele druk om veel andere clubs te bezoeken, zie later) deden hun animo sterk verminderen. Dat gaf aanleiding tot discussie en de vraag om ook aandacht voor gezelligheid die zich de komende jaren nog wel eens zou herhalen. Bert Rosier gaf zijn lidmaatschap van Kiwanis Club Naarden op werd voorgedragen lid van onze club. Een nieuw project diende zich aan: mee doen aan de landelijke Spierdystrofiedag op de Legerplaats Crailo waar ook de Kiwanis clubs Naarden en Baarn-Eemland maar ook andere serviceclubs zich aan verbonden. Gé Hendriks trad op als coördinator. Die dag was de jaarvergadering van verenigingen die werkzaam waren op het gebied van allerlei spierziekten. Behalve de algemene vergadering waren er tal van activiteiten als demonstraties door de brandweer en het leger, workshops, spelmogelijkheden voor de patiënten waar het om ging en natuurlijk horeca-activiteiten.

Maar er diende zich ook een nieuw lid aan: Peter Schipper, die zo enthousiast was dat hij de tweede vergadering al werd geïnstalleerd. Voorts werd in december de organisatie voor het Charter uitgewerkt waarin een schema om alle Kiwanis clubs in Nederland te bezoeken een prominente, maar ook drukkende, rol kreeg (bijlage: schema). De rolstoelbus zou een Citroën worden, hoe kan het ook anders Bert Rosier als Citroën-dealer.

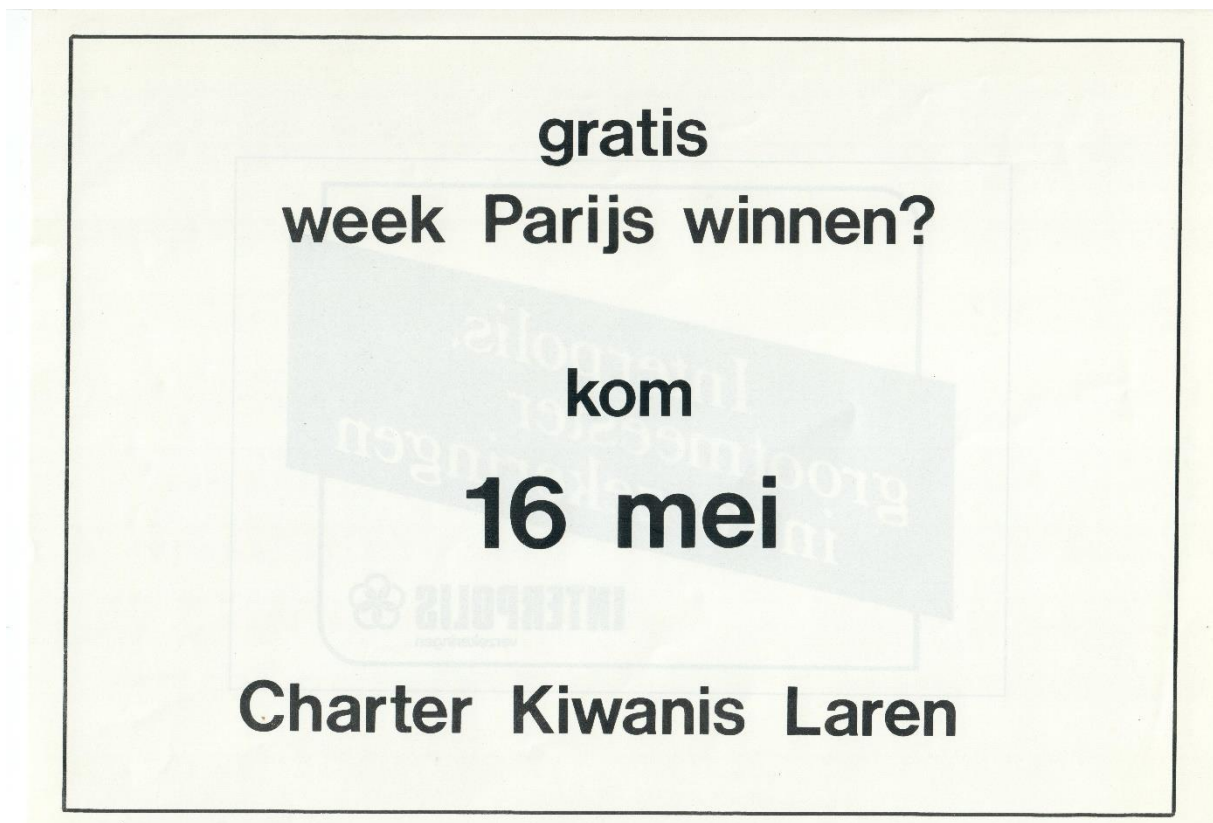
13 December 1986 stonden we op de Kerstmarkt in Laren met een stand vol kaarsen in, toen al, verouderde hippie-kleuren zoals gifgroen, oranje, feloranje, bruin, verschoten paars en (letterlijk en figuurlijk) vuil wit. Om ze toonbaarder te maken en te voldoen aan de algemene vraag naar gewoon witte kaarsen, moesten ze eerst met aardappelmessjes en andere attributen ter plekke geschild worden. Het was een grauwe, druilerige en vooral koude dag totdat de inkoper van al dit fraais, Peter Groenendijk, op het ook letterlijk lumineuze idee kwam er in de stand gewoon een heleboel aan te steken. Scheelde ook veel schilwerk. En dat hielp: de verkoop nam toe, ook omdat ze 's middags per kilo werden verkocht. Netto resultaat f 519,60, een hele verbetering ten opzichte van het jaar er voor en gezien het weer ook objectief gesproken nog niet zo gek.

Op 7 januari 1987 vond de nieuwjaarsborrel in "black tie en feestelijk" plaats bij George en Anneke Muijsson, die toen nog in Bilthoven woonden. Maud, onze vaste hulp in La Provence, was present en wist ook meteen dat Franklin niet van aardbeien hield.

De voorbereidingen aan het Charter werden opgevoerd. In dat kader ontvingen we de volgende vergadering onze eerste vrouwelijke gast, Angèle, secretaresse van Peter Groenendijk, die heel veel charmante energie zou stoppen in ons Charterproject. Toen werd het een groot aantal leden ook duidelijk dat toelating van dames in de club wellicht een stimulerende impuls zouden kunnen geven aan de activiteiten van de mannelijke leden, maar dat deze geenszins op clubactiviteiten gericht zouden zijn. En de Kiwanis-plaquette was inmiddels aan de muur van La Provence bevestigd. De ontbrekende gelden voor de rolstoelbus zouden door een loterij bijeen moeten worden gebracht.

Het begin werd gemaakt met het bezoeken van de andere Kiwanis clubs om zo veel mogelijk loten, maar ook toegangsbewijzen voor ons Charter te slijten. Een mailing met vóóraankondigingen ging de deur uit en het Charterboek, dat voor 80% met advertenties was gevuld maar er mooi uit zag, oogstte veel lof. Maar ook rezen de eerste problemen want het werd duidelijk dat we volgens de Loterijwet voor meer dan f 50.000,00 en dus 2.000 loten moesten verkopen om de al aangekondigde prijzen te kunnen hanteren. Het enthousiasme was wat uit de hand gelopen. Al dat briefing-geweld lokte ook kritiek uit: Kiwanis Club Zevenaar-De Liemers liet weten kritiek te hebben op de wijze waarop Kiwanis club Laren haar Charter naar voren bracht: "het lijkt wel een competitie". En ook de Gouverneur Leo van Roosmalen vond "dat het Charter van Kiwanis Club Laren een te nationaal karakter kreeg; een Charter is primair een feest voor de club en haar sponsors. Ik hoop dat dát karakter weer terugkeert". Daar konden we het mee doen! Maar niettemin gingen de ronsel-bezoeken gewoon door en volgden nog twee mailingen. Maar ook bij onze clubleden begon er wat te knagen... Gelukkig was er ook een positieve reactie: In het Kiwanis-jaar "Make Miracles Happen" werd onze Charter aanpak en het Charterproject door Kiwanis International als voorbeeld gesteld. Opgemerkt moet worden dat Kiwanis International in de Verenigde Staten is gevestigd waar dit soort reclame geen uitzondering is. Ondanks de kritiek kregen alle Kiwanisleden in Nederland nog twee mailingen, waarvan één bestond uit een groot stuk bedrukt karton.

De PTT was zeer verheugd met het innen van porti.

Nog wat grepen uit de notulen van de vergaderingen in dat voorjaar:

- Dirk: "als we meer dan 400 bezoekers krijgen kan ik een tent voor in de tuin van Singer regelen".
- 4 maart 1987: door de krokusvakantie is slechts 30% van de leden aanwezig (hetgeen een historisch dieptepunt zou zijn). Als enig aanwezig bestuurslid zit René Meyer dit selecte gezelschap voor.
- Arnaldo: "constateren dat ons Charter enorm meevalt is óók een argument dat gebruikt kan worden om andere clubs op 16 mei op bezoek te krijgen". Arnaldo, die toch al geen voorstander was van de hele aanpak, bedoelde daarmee dat tijdens de bezoeken aan andere clubs hun leden konden ervaren dat leden van Kiwanis Laren ook gewoon gezellige kerels zijn.

Op 4 februari diende zich binnen de club een best ernstige crisis af: een lid bleek bezwaren te hebben tegen het lidmaatschap van Bert Rosier, voormalig luitenant gouverneur en mede oprichter van onze club. De reden zou zijn dat hij zich niet precies aan de afspraken hield. Met name het feit dat heel snel bekend was wie dit bezwaar had ingediend en daarmee het lidmaatschap blokkeerde, was ronduit pijnlijk. Bijna de hele club bezocht, niet-afgesproken, na afloop van de vergadering Bert en Ike Rosier. De ballotageprocedure geeft aan dat ieder lid anoniem bij het bestuur van de club bezwaar mag maken tegen een aspirant. In beginsel wordt zo'n aspirant dan geen lid, maar het bestuur mag wel aan de bezwaarde nadere informatie vragen. Dat hielp hier echter niet en ook de bemiddelingspogingen door onder meer Leo van Roosmalen en luitenant-gouverneur Ries Poot zouden geen gevolg hebben. De club bleef in verwarring achter en dreigde een groot aantal van zijn leden te verliezen, en dat met het Charter in het verschiet.

Op 20 maart stond het bezoek aan het bedrijf van Fred van Metelen in Antwerpen op het programma, maar dat ging niet door omdat hij het bedrijf vlak van te voren had verkocht. Franklin van Duijn (fysiotherapeut) voelde zich -aldus de notulen- toch ergens in gegrepen waarop Marty (chirurg) hem een goede massage adviseerde. George Muijsson regelde razendsnel een alternatief: een bezoek aan zijn jachtrevier nabij kasteel Beverweerd iets ten noorden van Wijk bij Duurstede met veel uitleg over wild- en landschapsbeheer. Een diner bij Paul Fagel in Wijk bij Duurstede sloot dit leerzame bezoek af.

Op 1 april weer twee aspiranten: Aart Klompe en Ronald van der Kamp. Mede gezien de omvang van onze wijnkelder werd besloten het maximum aantal leden (voorlopig) op 27 te houden.

Het aantal bestelde loten liet, door velen al verwacht, sterk te wensen over en dus werd de druk opgevoerd: ieder lid moest er 30 verkopen, ad f 25,00 per stuk en de Charterdag 16 mei, kwam ras naderbij.

Het Charter, 16 mei 1987

Om 15:00 uur verzamelden we ons met onze dames in Singer en kregen we de laatste instructies voor het bemannen van de commissies van ontvangst. Er werden rond de 270 gasten en sponsors verwacht. Een uur later de ontvangst, het uitreiken van de badges, het serveren van thee met "Engadiner Nusstorte" en last but not least de verkoop van consumptiebonnen.

Om 17:00 uur begon de zogenaamde "Academische zitting". Ceremoniemeester was Jan Bartelse, welke taak hij op zijn eigen onovertroffen wijze vervulde. Er waren 6 sprekers die allemaal maximaal 2 minuten de tijd kregen waarbij Jan, schoolleider, zich een strenge meester toonde. Sprekers waren onder meer gouverneur Leo van Roosmalen de voorzitters van de Kiwanis clubs Naarden en Rotterdam en niet te vergeten onze eigen president Bastiaan van Binsbergen. Van onze sponsor club Naarden kregen we het vaandel, van cosponsor Rotterdam de bel en van de zaal veel geklap en felicitaties (bijlage: foto's).

Daarna volgde de symbolische overdracht van de rolstoelbus aan de voorzitter van de Sint Jorisgroep. De auto stond voor Singer opgesteld, en ja, het was een fraai exemplaar (bijlagen: foto's overhandiging, busje, krantenartikel). De te verloten driedeurs Opel-Corsa stond op het podium. Hoge gasten waren onder meer de aimabele president en past-president van het District Benelux-France-Monaco Jaques Fonteyne en Paul François.

Om 17:30 uur, precies volgens het schema, begon in de foyer van het aangrenzende Singermuseum, de oude woonkamer van de Singers, de receptie door het bestuur waarbij ons lid René Broné zijn plaats letterlijk en figuurlijk nog niet kende en ook felicitaties en vaantjes in ontvangst nam. (bijlage: foto bestuur). Het was een geanimeerde receptie met twee warme en twee koude borrelhapjes. Een uur later het koud- en warm buffet, verzorgd door Banketbakkerij en Party service Frank in Blaricum: een bordje vismousse met toast, een pikante vol-au-vent, ragout met rijst, fleurons en stokbrood, gemêleerde groentesalade en gevulde appel. Hoewel het erg lekker was, bleken de porties niet bepaald ruim bemeten.

Vanaf 20:00 uur zorgde het kwartet van Frank Gort met een zangeres voor f 3.000,00 voor de muzikale omlijsting. De muziek viel prima in de smaak, getuige het feit dat menigeen met een niet zo volle maag zich op de dansvloer waagde. (bijlage: foto's buffet en dansen). Charmante hostesses van de KLM trachtten nog veel loten te slijten maar dat ging lang niet in de hoeveelheid die allen gehoopt, maar slechts weinigen ook verwacht hadden. Daarbij kwam dat de nauwkeurige instructies hoe die loten te verkopen aan de naaldhakken werden gelapt waardoor het schier onmogelijk was precies na te gaan hoeveel loten werkelijk waren verkocht, volgens de Loterijwet van belang voor het totaal bedrag dat aan prijzen mocht worden besteed.... Rutger en René kregen spontaan hoofdpijn.

En toen begon het spannendste deel van de dag: de loterij in de grote zaal van het Singertheater. Eerst trad Gerard Cox nog op. In zijn een half uur durende conference nam hij nagenoeg alle leden van Kiwanis Club Laren op de korrel, afgewisseld door een aantal van zijn bekende en minder bekende liedjes. Om 23:00 uur was het dan zo ver. Met het zweet in de handen volgden de leden van onze club de trekking van de loten door notaris mr J. (Bob) Winkelaar in Laren, geassisteerd door Chris Scheen en Vivian Boele, terwijl Bas van Binsbergen de loten trok. De eerste prijs, een Opel Corsa, viel op lot 2144, de tweede prijs, een door een zaakgelastigde van de Amerikaanse Ambassade persoonlijk aangekondigde reis naar zijn land op nummer 2199 en de derde prijs, een reis naar Parijs op nummer 2602.

Voor de stemming in de zaal was het jammer dat de prijzen niet dáár vielen en men keek dan ook wat sip, hadden ze er toch maar méér moeten kopen! Later bleek dat alle prijzen waren gevallen op de door de club met bijdragen van de Sint Joris-groep ingekochte loten waren gevallen, zodat ze te eigen bate konden worden verkocht en de club door Bas' gelukkige handjes voor een debacle was behoed. (bijlage: het proces-verbaal van veiling met de hele gang van zaken).

Na de verloting was het feest ten einde en ging ieder moe, maar redelijk voldaan naar huis. Het was de afsluiting van een tijd die veel, en volgens velen té veel inspanning en andere spanningen met zich mee had gebracht. De vele bezoeken aan andere clubs waren leerzaam, maar de daaraan gekoppelde verkooppraatjes waren niet prettig. Nog vele jaren zou Kiwanis Club Laren een aversie tonen ten opzichte van het bezoeken aan andere clubs.

De volgende vergadering, 20 mei, werd nog niet geëvalueerd: we waren nog murw. Maar er waren wel wat laatste berichten: De Opel Corsa werd verkocht voor f 15.000. Het hele charter bracht f9.709,00 voordelig saldo op. Dat zette wel aan het denken want als de auto niet binnen de club was gevallen waren we voor f 10.000,00 de boot in gegaan! Door die f 9.709,00 was het wel mogelijk een schitterende bus aan de Sint Joris-groep te schenken, en daar ging het toch om! In ieder geval was het duidelijk dat de hele voorbereiding nogal wat risico's in zich hield, zowel in goodwill bij andere clubs, als financieel. Een leermoment.

Nog een klein incidentje, maar passend in de traditie: Kiwanis Club Assen stal tijdens ons Charter ons pas verworven vaandel, terug te bekomen voor f230, waarna wij hun bel "leenden" welke zij weer terug konden krijgen voor f10 per lid dat niet zou komen. Overigens zou die bel bij ons in het ongereede raken, totdat hij na een dik half jaar in de kluis bij peter Groenendijk werd ontdekt. Deze affaire werd ons door "Assen" niet in dank afgenomen.

Op Hemelvaardag 1987 werd de nieuwe "volwassen" rolstoelbus aan de Sint Jorisgroep overhandigd. Hij kreeg de naam Bart, want de oude, kleine bus heette Bartje.

Ronald Veen zegde, uit onvrede met de gang van zaken rondom de dis-ballotage van Bert Rosier maar ook de dwang ten aanzien van het Charter, zijn lidmaatschap op.

In juni werd de hele, nog niet geheel definitieve, kosten- en baten afrekening gepresenteerd en besproken. (zie bijlage). Of we een volgend project ook zo moesten aanpakken was een retorische vraag.

Maar er gebeurde méér dat jaar

Op 13 juni hielpen we mee op de Landelijke Spierdystrofiedag op de Legerplaats Crailo. Evenals de leden van andere serviceclubs en ander medewerkers was het veel lopen op dat immense terrein, maar ook tijden van nietsdoen. Maar ieder raakte wel onder de indruk van de vele, vaak ernstig gehandicapte bezoekers.

Frans van Ewijk zegde zijn lidmaatschap op in verband met zijn verhuizing naar Boxtel.

Op 14, 15 en 16 augustus werd het eerste gezinsweekend gehouden in het Natuurvriendenhuis midden op de heide in Havelte waar 22 kamers werden gehuurd van f 12,50 tot f 16,50 per dag. In de loop van vrijdagmiddag arriveerden de Kiwanisleden met hun gezinnen. De grootte en luxe van de meeste auto's staken nogal schrill af tegen wat de natuurvrienden die er al verbleven, gewend waren. En hun verbazing groeide nog meer toen Hans en Yvonne Witjens, directeur bij Peter Groenendijk BV, met een grote vrachtwagen 60 fietsen en heel veel flessen wijn uitlaadden en de plaatselijke slager even later schalen vol vlees en tientallen stokbroden bracht.

De eerste avond was er een groot kampvuur waar speciaal toestemming voor moest worden aangevraagd, waarna de ijscoman verkoeling bracht. De ander natuurvrienden keken wat jaloers toe en omdat er toch genoeg was schoven ze snel aan, zij het met enige schroom en veel vragen over wat voor buitenaardse wezens die Kiwanisleden wel waren.

Verder stonden op het programma een avondlijke speurtocht met zaklantaarns en zilverpapiertjes in de bomen en tussen de hunebedden, een grote barbecue, fraaie fietstochten door de omgeving waarbij in Dwingeloo pannenkoeken werden verorberd, plee's schoonmaken en eieren bakken, veel spelletjes zoals boogschieten en volleybal en de door het wijngebruik onvermijdelijke zangrondes.

Door de boardkartonnen wanden van de kamers heen kon men genieten van de nachtelijke geluiden van de burens zodat van slapen niet erg veel kwam. Verder bleek dat Peter Groenendijk 5 scheerapparaten gebruikte om er 's morgens netjes uit te zien en dat Marcel ten Kroode een ware kinderlokker was die met fantastische verhalen de kleinsten op een stil plekje aan de bosrand hun slaap deed vergeten. Wat een prachtig gezicht, al die kleintjes in een grote boog luisterend naar prachtige verhalen.

Een fantastisch weekend waar we bekaf maar heel voldaan van terugkeerden.

Weer terug in Laren gaf Marcel voor de zoveelste maal het roken op hetgeen hem vele nachtmerries opleverde. Het beklifde dan ook niet. En er werd weer een nieuw lid geïnstalleerd: advocaat Pieter Kouwenberg.

Op 2 september kregen we van International Kiwanis President Frank Dinoto een Award voor ons Charterproject. Ondanks twee gasten, (de honkbalspelers Dave en Jeff) viel Dirk Schreiner die avond om 20:17 uur in slaap en werd hij 7 minuten later door Gé Hendriks weer gewekt. Bastiaan stelde 100 tot 250 kuub hout ter beschikking om ten behoeve van een goed doel te worden verzaagd en verkocht. Gé Hendriks merkte tenslotte op dat de koekjes van La Provence best lekker waren maar dat hij niettemin behoefte had aan afwisseling. Een bewogen vergadering die tweede september.

De 16de september werd de jaarvergadering gehouden. Uit het financieel verslag bleek dat het eigen vermogen van de club tot f 1.073,00 was gestegen (exclusief de stille reserve in de vorm van een doos vaantjes) en het voor projecten beschikbaar bedrag van f 564,00. Tevens bleek dat onze attendance te hoog was, hetgeen in samenhang met het grote aantal gasten de kas niet bepaald ten goede kwam.

Er kwamen maar liefst drie aspiranten: Carel van Joolen, Piet Hein Nierman en Ruud Galesloot, terwijl ook de namen van Ruud Jacobi en Bert Klees werden genoemd. Als gast hadden we die avond Luitenant-Gouverneur Ries Poot die ons complimenteerde omdat wij na het Charter niet in een groot gat vielen maar gewoon lekker door gingen. Noblesse oblige!

En met die prettige mededeling werd dit clubjaar afgesloten

Geschiedenis

Deel 3: 1987 - 1988

1987 - 1988

Het nieuwe jaar werd op 7 oktober geopend met de Ladiesnight ten huize van Fred en Caroline van Metelen. Tenue de Ville ditmaal, en misschien uit voorzorg maar goed want Marty Luiting zou de smakelijke dis (met onder meer een fraaie ham) verlevendigen met een verhaal over zijn ervaringen als chirurg met oorlogschirurgie in Cambodja. En dát was nog tot daar aan toe, maar hij vertoonde er ook fraai-bloederige dia's bij van zweren en afgerukte benen. Ieder maag hield zich desondanks rustig, zelfs die van René en Jan hoewel laatstgenoemde kennelijk toch niet alles onder controle had en zijn bord vol lekkers op een afgeschuind randje van de tafel plaatste waarna de zwaartekracht het nieuwe, witte, vloerkleed deed bevuilen.

Op 21 oktober werd het nieuw bestuur benoemd: Co van den Bovenkamp werd voorzitter, trouwens wegens zijn verhuizing snel opgevolgd door Jan Bartelse, René en Rutger bleven aan als respectievelijk secretaris en penningmeester en Franklin van Duijn werd vice-voorzitter. Tevens werden drie leden geïnstalleerd: Piet-Hein Nierman, Carel van Joolen en Ruud Galesloot. De club blaakte van energie: Peter Groenendijk bracht een jumelage naar voren, het liefst met een Belgische of Duitse club, en Gé Hendriks opperde het idee dat alter nog een grote impact zou krijgen: het rijden van kinderen met een beperking met grote vrachtwagens. Ook fundraising ideeën kwamen te berde zoals het houden van een tentoonstelling van werken van René Broné en een Moeke Spijkstra Sponsor-loop. René Meyer en Rutger zouden een jaarboek verzorgen...

Bas werd benoemd tot Officier in de Orde van het Gouden Handje met de daarbij behorende versierselen uit dankbaarheid voor het feit dat hij tijdens de Charter-loterij door drie gouden grepen de club voor een debacle had behoed. Tevens gaan er geruchten op dat wij de bel van Kiwanis Club Assen zouden hebben hetgeen bij ons wat vraagtekens opleverde. Tenslotte opperde George het idee een Kiwanis club in Bilthoven op te richten. Een actieve avond dus...

Dat laatste idee werd de volgende vergadering door het bestuur al meteen overgenomen: er werd een voorbereidingscommissie benoemd, bestaande uit Marty, Piet-Hein en George. Er was als een behoorlijke lijst met gegadigden. Wederom klaagde Gé over het gebrek aan variatie in de koekjes hetgeen het bestuur toen maar op nam met Han de Wijs die echter niet-thuis gaf voor dit, volgens hem, onzalige idee.

Op 18 november werden Alex Schaap en Jos van der Veer als lid aangenomen. Ondertussen waren we ook co-sponsor van de club Baarn-Eemland in oprichting geworden, maar daar liep het niet zo erg en dat vroeg op serieuze maatregelen: er kwam een bezoekschema dat later bleek behoorlijk te worden nagekomen.

Op de divisievergadering oogstte onze club (terecht) veel lof, vooral vanwege de hoge attendance die door de vele clubbezoeken ver boven de 100% uitkwam. Menig lid vroeg zich wel af of dat nu het belangrijkste was. Ook de commissie Bilthoven trekt er hard aan: de 20 aspirantleden blijken erg geïnteresseerd, de eerste vergadering werd al op 13 januari 1988 gepland en het formatiestadium van 20 leden werd al op 6 mei bereikt.

Enige dagen voor Sinterklaas wordt er in de tuin van het in aanbouw zijnde nieuwe huis van Bastiaan aan het Witzand in Laren flink wat hout gekapt. Er blijken onvoldoende zagen te zij waardoor Marty genoodzaakt zag in plaats van met het hem goed bekend scalpel flink meteen grote bijl te keer te gaan. Sinterklaas, wiens stem enige gelijkenis met die van Carel van Joolen vertoonde, kwam de nodige jajem brengen. Mede daardoor bleek één dag hakken niet veel op te leveren dat werd besloten dat nog maar eens dikketjes over te doen, dat kappen dan...Dat zou in het nieuw jaar gebeuren en leverde naast veel spierpijn ook f 700,00 voor de kas op. (bijlagen: foto's houtkap en Sinterklaas)

Op 16 december komt het idee op als project een blindengeleidehond te kopen. Kosten f 25.000,00! Nu Piet-Hein in de club is gekomen kan een culinaire commissie niet uitblijven: eerste activiteit zou een commissie-waardig diner op 13 januari 1988 in het Rechthuis Oud Zuilen zijn. Tenslotte bleek dat de bel van Kiwanis Club Assen in de kluis van Peter Groenendijk was gevonden, tot diens verbazing en schaamte overigens. Zoals al eerder gememoreerd was Kiwanis Club Assen niet gecharmeerd.

De Nieuwjaarsbijeenkomst was op 6 januari bij Axel en Wilma Spruijt, weer in black tie, traditioneel heel lekker en heel gezellig. Vanwege het flamboyante karakter van onze club worden onze vergaderingen vaak door gasten bezocht. Op 20 januari verwelkomden we maar liefst zes gasten waaronder de Luitenant-Gouverneur. Die bezoeken blijken een structureel verschijnsel te worden, gezellig maar ook duur. Gé zegde zijn lidmaatschap op vanwege drukke werkzaamheden en René Meyer, die op 1 februari tot notaris in Naarden was benoemd nodigde de hele club uit voor een feest op 27 februari in De Gloeiende Gerrit ter gelegenheid van die benoeming. Namens de club zou Rutger hem een fraaie locomotief (voor kenners: type de krokodil) aanbieden voor zijn treinbaan.

Bert Klees werd op 2 maart voorlopig als laatste lid aangenomen Deze vergadering was zo baldadig dat Henny de Pauw, die met Auke Hoekstra (beiden lid van Kiwanis Club Rotterdam) weer eens bij ons op bezoek was, ons een grotere bel aanbood, een van een formaat die ook niet bij Peter in de brandkast zou passen. George verzekerde hen dat het er bij ons ook wel eens ordelijk aan toe ging.

16 Maart besloot de club accoord te gaan met het blindengeleidehonden project waardoor de PI- en Fundraisingcommissie aan de gang konden gaan. Tevens werd een nieuwe commissie in het leven geroepen, de commissie Casimir, genoemd naar de kersverse spruit van Pieter en Karin Kouwenberg. Deze commissie wilde te allen tijde het laatste woord hebben en dus komen slechts de welbespraaksten als lid in aanmerking: Piet-Hein, Carel, Bert, en Pieter (advocaat) zelf. Het (staande) koud lullen van de soep blijkt één essentialium te zijn, terwijl actualiteit of volstrekt achterhaalde actualiteit korte, maar lang genoeg(e) lullepot en vloeiende bewoordingen à l'improviste de andere zijn. Tevens komt er een fraaie coupe met grote handvaten die door de eerst-aangewezen redenaar, Marty, vergeleken wordt met het holle innerlijk van een mens met grote oren.

Ook gingen we wel eens op bezoek bij andere clubs. Nagenoeg de hele club was op 2 mei aanwezig bij een vergadering van Kiwanis Club Rotterdam. Ondanks de gezelligheid vonden we het bij ons nog leuker. Gelukkig maar.

Niet alles ging als afgesproken: hoewel bijna ieder zich had opgegeven voor een door Peter Groenendijk georganiseerde Carting-middag in Uitgeest voor "slechts" f 166,66 per persoon inclusief de kosten voor een helm, de boezem van een heuse pits-poes en een levens- en ongevallen verzekering, kwamen er op 19 mei slechts 17 mensen opdruven hetgeen tot een fiks budgettaire probleem en terechte ontstemdheid bij Peter leidde. De aanwezigen hebben overigens een kostelijke en prima georganiseerde middag genoten waarbij de zitvlakken schroeyden en de verzekering niet hoefde te worden aangesproken.

Phonogram had de eer op 26 mei onze gastheer te mogen zijn in het kader van een bedrijfsbezoek. Een etentje in Groeneveld besloot dit bezoek waarbij enigen zich toch verbaasden over de enigszins verouderde productieprocessen.

In mei bleek er, mede door het Carting-gebeuren, bij enkele leden ongerustheid te groeien over de gang van zaken binnen de club. Een bespreking met het bestuur deed Jan nog eens het wezen van een serviceclub onder ogen brengen: service én gezelligheid hetgeen verwezenlijkt zou moeten worden door zowel een goed programma als het nakomen van toezeggingen én een daadkrachtig optreden. Aan dat alles mankeerde het na het Charter nog wel eens. In een brief werden de voorstellen tot verbetering verwoord en meteen door de club omarmd, zij het dat na een betoog van Pieter over de gifbokaal van Socrates en de belofte voortaan maar 7 minuten te lullen, Casimir toch in stand bleef.

Op 4 en 5 juni werd het gezinsweekend gehouden wederom in een Natuurvriendenhuis, nu in Heerlen. Begonnen werd met een vaartocht over de Maas naar de grotten van Slavante in de Sint Pietersberg in Maastricht. 's-Avonds, tijdens een fikse onweersbui, werd de barbecue gehouden met een enorme hoeveelheid drank, die overigens niet belette dat daarna nog een door Marty, Franklin en René Meyer uitgezette speurtocht in de omgeving werd afgewerkt, met zaklantaarns en zilverpapiertjes. Zondag, nadat Fred 300 (!) eieren had staan bakken, mede als genoegdoening voor de andere gasten die wat ontstemd waren door het door onze kinderen 's-nachts veroorzaakte aantal decibellen, werden de fietsen gepakt en een tocht naar het kasteel Hoensbroek gemaakt waar Franklin zich ontpopte tot een indrukwekkende gids. Na de pannenkoeken in rap tempo weer naar het logeeradres waar Fred zijn dure auto bleek te moeten openbreken omdat Carolien, onder de indruk van die 300 eieren, de auto op slot had gedaan met de sleutels er nog in. Het was een heerlijk weekend!

De organisatie van een verkooptentoonstelling van werken van René Broné in het Singer ten behoeve van het Blindengeleidehondenproject begon zo langzamerhand op stoom te komen Enorme verkoopprijzen werden in het vooruitzicht gesteld. Het eerste draaiboek werd op 6 juni gepresenteerd.

De laatste, en tevens jaarvergadering, vond plaats op 21 september met de traditionele verslagen van secretaris en penningmeester. In plaats van een begroot overschot van f 1.000,00 bleek later een exploitatietekort van f 800,66 te zijn, veroorzaakt door de hogere kosten van de evenementen. Er zat nog maar f 127,00 in kas. Voor projecten bleek er echter een toename van de reserves te zijn gerealiseerd: f 1.422,00.

Geschiedenis

Deel 4: 1988 - 1989

1988 - 1989

De Ladies Night van het nieuwe verenigingsjaar 1988/1989 vond op 5 oktober plaats bij Carel en Anneke van Joolen, op veler verzoek weer in Black Tie. Het wordt eentonig, maar ook deze avond was weer erg gezellig en goed verzorgd, mede door het toedoen van de culinaire commissie onder leiding van Piet-Hein die 50 perfecte biefstukken bakte zonder dat er maar één taai werd of zelfs aanbrandde. Ook de papagaaien droegen bij aan het laweit en de feestvreugde. De Heer Takke van het KNGF (Koninklijk Nederlands Geleidehonden Fonds) vertelde een en ander over de werkzaamheden van zijn organisatie.

Als nieuwe bestuursleden werden die avond geïnstalleerd Franklin als voorzitter, Marty vicevoorzitter, Alex als secretaris terwijl Rutger nog steeds penningmeester bleef. Jan en Co bleven als "Pasten" over.

Nog steeds verzorgde Han de Wijs telkens een goede maaltijd in de sfeervolle wijnkelder. Alle ons bezoekende clubs waren jaloers op onze ambiance. Eén keer in de jaren dat we in La Provence bijeenkwamen konden we niet terecht in de kelder: op 2 november 1988 mochten we daarom gebruik maken van Han's boven het restaurant gelegen woonkamer met een prachtig uitzicht op de heide. Een enorme hoeveelheid videobanden trokken onze aandacht.

Op 30 november werd de Stichting Fundraising Laren opgericht als spaarpot voor de fondsen, veilig gesteld voor eventuele escapades van de vereniging Kiwanis Club Laren. Het eerste bestuur werd gevormd door Ruud Galesloot, Arnoldo van Lamsweerde en Bert Klees.

Ondertussen gingen de voorbereidingen voor het blindengeleidehonden project gestaag maar langzaam verder. Vooral de voor de sponsors belangrijke informatie komt traag tot stand. Maar de culinaire commissie doet wél van zich spreken: na veel geheimzinnigheid wordt op 14 december een bezoek gebracht aan het sterrenrestaurant Kaatje bij de Sluis in het verre Blokzijl waar veel heerlijks in vaste en vloeibare vorm borg stonden voor een "klein accident" ten nadele van de auto van Fred. (bijlage: menu van Kaatje).

Jos van de Veer had in het verleden gedurende zijn vakanties contacten gelegd met Kiwanis Club Imst in Oostenrijk. Er werd door ons een prachtige pop gemaakt die bij verkoop aldaar wellicht f 1.500 kon opbrengen. Franklin zou hem later persoonlijk in Imst gaan afleveren. Of de pop ooit verkocht is en zo ja: en wat hij heeft opgebracht is ons onbekend.

Vol goede moed wordt op 4 januari het nieuwe kalenderjaar 1989 ingeluid met een feestelijke bijeenkomst in het nieuwe huis van Bastiaan en Wil. Een prachtig buffet met oesters en zelfs steur, heerlijke wijnen én een indrukwekkende wijnkelder. Helaas zorgden sigaretten voor wat gaatjes in de spiksplinternieuwe vloerbedekking. Rekening club dus! Vele goede voornemens werden geuit: de begeleiding van Kiwanis Club Baarn-Eemland werd geïntensiveerd maar hun Charterproject, het levens vatbaar maken van de muziekschool in Baarn, kwam maar niet goed van de grond. Ook Kiwanis Club Rotterdam werd weer bezocht: op 18 januari gaven 6 leden van onze club “voorkeur aan een snoepreisje aan die club boven het bezoek aan onze eigen club” constateerde Franklin misnoegd.

Het project met de verkoop van werken van René Broné lijkt in februari toch echt te gaan lukken: er duikt een hoofdsponsor op en wel Jaguar voor maar liefst f 50.000. Jan Pieter Glerum zegde zijn medewerking als veilingmeester toe, Singer was rond, er werd gemaild, vergaderd en nog eens vergaderd. En René Broné werkte hard aan nieuwe doeken. Het swingt allemaal even de pan uit maar op 1 maart haakt Jaguar af. Advisie Computers Consultants BV uit Soest steekt nu dank zij Peter Schipper haar nek uit voor f 15.000,00.

Op het persoonlijk vlak zijn er ook wat aardige punten te vermelden: Fred wordt vader en Dirk wint de eerste prijs met zijn filmproductie “Mijn vader woont in Rio”. Han de Wijs viert met zijn 20-jarige Auberge het behoud van zijn Michelin-ster en enkele leden treffen de laatste voorbereidingen voor een gezellige en leerzame reis naar Rusland onder bezielende leiding van Paul Quaedvlieg van Kiwanis Club Rotterdam. Casimir wordt één jaar en Carel bevalt van een tweeling papagaai.

Helaas ook een minder goed bericht: Kiwanis Club Bilthoven gaat haar eigen weg en op een paar punten lijnrecht tegen de ideeën van de sponsorcommissieleden in: de locatie, de kwalificatie van de leden en de statuten worden een steen des aanstoots. De geschillen lopen zo hoog op dat Marty, Piet-Hein en George besloten de begeleiding te staken. Een commissie van wijze mannen waaronder twee LG's zou trachten een oplossing te vinden. De hele briefwisseling tussen commissie en Kiwanis Club Bilthoven wordt in kopie aan de leden van onze club toegestuurd. Kiwanis Club Utrecht zal tenslotte het sponsorschap overnemen en wij blijven toch met een behoorlijke kater achter.

Toch komt er snel revanche: we worden sponsor van weer een nieuwe club: Kiwanis Club Nieuwegein, later geheten Kiwanis Club Nieuwegein-Nedersticht. Enkele leden zijn mordicus tegen omdat de wond van het echec met Bilthoven nog zo vers is, maar er wordt toch een sponsorcommissie benoemd: Piet-Hein als Key-man, George, Peter Groenendijk, Bastiaan, Carel en Fred. Afsproken werd wel dat dreigende problemen eerder met het bestuur zouden worden besproken.

De derde lunchbijeenkomst van de culinaire commissie werd op 26 april in gehouden. Het was weer lekker en gezellig maar een oud euvel deed zich wéér voor: er kwamen veel minder leden dan zich hadden aangemeld.

Op zondag 11 juni vond de lang voorbereide veiling van werken van René Broné plaats. Ondanks het versturen van meer dan 800 uitnodigingen en 1200 belangstellenden op de kijkdagen de twee weken te voren, best wat publiciteit en de aanwezigheid van Erica Terpstra bij de opening van de verkooptentoonstelling bleken buiten de Kiwanisleden en hun dames en wat vrienden maar weinigen de gang naar 't Singer te hebben ondernomen. Was het stralende weer (32 °C) of de tenniskampioenschappen in Parijs op de TV? Jan Pieter Glerum deed drie kwartier druk zijn best net te doen of ieder enthousiast bood, maar de enkel echt verkochte werken hingen later bij Alex thuis. Helaas werd er maar f 10.000 verdiend en uiteindelijk bleek- pas in februari 1990- zelfs maar f7.212,22 aan het KNGF te kunnen worden over gemaakt. Dat was, zoals Arnoldo opmerkte, overigens wel de eerste keer dat een project überhaupt geld opleverde. (bijlagen: foto's, werken R. Broné en krantenartikelen)

Op 16 juni werd een bedrijfsbezoek gebracht aan het metaalbedrijf Nedal in Utrecht waar onder meer lantaarnpalen werden gemaakt. Enkele dames bleken toch de voorkeur te geven aan een wat "schoner" bedrijf, zulks als tip voor de toekomst. Nadien was er etentje in Renomare in de Meern waar de porties uitermate fors maar ook smakelijk bleken en Marcel wat onstuimig werd. Bij Bastiaan speelde zich een ramp af: Bij Prudential werd zijn naam door het slijk gehaald en verloor hij zij baan. De wijze waarop Bastiaan in de club een en ander toelichtte dwong diep respect af.

Tijdens de vergadering van 21 juni deelde Han de Wijs die er na zijn scheiding met Beatrijs toch wat minder zin in had, ons mee dat hij zijn bedrijf had verkocht aan ene Heer Brouwer, "textielmagnaat" en eigenaar van onder meer het restaurant De Goede Gooier. Het bestuur nam zich voor op korte termijn een alternatieve locatie te vinden daar er in de nieuwe waard weinig vertrouwen bestond....

Jos, Franklin en een van vlieg angst stervende Marcel vlogen zelfs helemaal naar Texel hoewel het Franklin als voorzitter toch duidelijk had moeten zijn dat dát ook geen plek zou zijn om te vergaderen. Het enige resultaat van deze verkenning was dat Marcel nu niet alleen voor grote maar ook voor kleine vliegtuigen bang was. Het bestuur ging vervolgens toch maar onderhandelen met de Heer Brouwer; onze trouwe gastvrouw Daniëlle deed dat niet en nam in verband met studie afscheid van ons na door Franklin voorzien te zijn van een flesje parfum met "onze" geur.

Op 2 en 3 september was het weer gezinsweekend. De zaterdagochtend begon met een rit van Hoorn naar Medemblik met de stoomtrein en een originele wagon van de vanouds beruchte Gooise Moordenaar. In Medeblik werd genoten in het Bakkerijmuseum en een lunch in kasteel Radboud. Per trein

weer terug naar Hoorn en vandaar met de auto naar het Natuurvriendenhuis in Bergen aan Zee waar veel werd gegeten, gedronken, langs het strand gewandeld, gebarbecued en gespeurd naar zilverpapiertjes terwijl 's-avonds, even gestoord door een klein buitje, midgetgolf werd beoefend. Overigens vond hier een scheidingplaats tussen de rijper geworden jeugd die naar de disco ging en het kleine grut dat naar Marcel's verhaaltjes luisterde en ook een golf-balletje probeerde te slaan. Omdat het al donker was en de lampen op de baan niet overal even tactisch stonden opgesteld was het opvallend dat enige teams, die aanvankelijk wat achter lagen, ineens veel foutloze slagen produceerden. De opkomst was dit maal zo groot dat enkelen zelfs, waarschijnlijk tot hun vreugde, naar een hotel moesten uitwijken. Zondagochtend werden na een voor velen zeer matige en beperkte nachtrust de meegenomen fietsen uit de grote vrachtauto van Peter Groenendijk (wederom gereden door Hans Witjens) geladen en werd door de duinen in de volle zon een mooie fietstocht naar Schoorl gemaakt. Bij het Klimduin neergestreken, en na héél lang wachten, wél in de zon, kwamen eindelijk de pannenkoeken. En toen weer terug naar Bergen. Al met al weer een heerlijk weekend (bijlagen: foto's stoomtrein, barbecue en fietstocht).

De club dacht nog steeds aan fundraising, De daad bij het woord voegend trachtte Ruud Jacobi toiletjuffrouw te spelen in het Herentoilet van La Provence hetgeen hem terstond 100 cent opleverde.

Bastiaan krabbelde weer helemaal terug, verkreeg zijn definitieve beurslidmaatschap en vestigde zich als zelfstandig effectenmakelaar aan 't Witzand.

Het formeren van Kiwanis Club Nieuwegein liep voorspoedig: op 13 september kwamen voor het eerst 14 aspiranten bijeen in restaurant de Hofnar in Houten.

In het kader van " Geef om het Gooi" trachtten veel instellingen en particulieren fondsen te werven voor het Goois Natuurreservaat ten behoeve van het herstel van de heidevelden en de bossen en het weer laten grazen van een schaapskudde. Op 16 september verkochten we 's-Middags in een stand van het GNR in Laren voor f 900 aan loten. Over eigen projecten werd hard nagedacht, maar ook over de toekomst van ons verblijf in La Provence: de kwaliteit denderde achteruit.

In het jaarverslag wordt vermeld dat Marcel álle vergaderingen had bijgewoond en dus nooit één glas had gemist. Het verenigingskapitaal steeg weer wat tot f 981. (bijlage: jaarverslag 1988/1989).

Geschiedenis

Deel 5: 1989 - 1990

1989 - 1990

Ook nu weer, zo langzamerhand een traditie, werd tijdens de Ladies Night die op 4 oktober 1989 werd gehouden in het Barometermuseum van de Heer en Mevrouw Bolle in Maartensdijk, het nieuwe bestuur ingewijd. Marty Luiting als voorzitter, Carel van Joolen als vicevoorzitter, Peter Schipper als secretaris en Aart Klompe als penningmeester. De Heer Bart Bolle vertelde over donderglazen, we zagen een metershoge waterbarometer en mochten tenslotte genieten van een buffet in de huiskamer van de familie. Enkelen, waaronder Alex, moesten echter tot hun leedwezen constateren dat er voor de minder snelle leden (of waren dat de bedachtzame, wijze, leden?) nog maar bitter weinig te halen was, en dat terwijl de kosten later toch aardig boven de begroting waren uitgestegen. (bijlage: uitnodiging Ladies Night en Barometermuseum)

Omdat het motto van Kiwanis International voor dit jaar luidde: “Moedig Uitblinkers aan” namen we ons voor elkaar dit jaar flink aan te moedigen en er stevig tegen aan te gaan. Zo zou gepoogd worden de attendance, die het afgelopen jaar toch al op 83 % lag, nog verder te verhogen.

Vanwege de marginale situatie van de kas werd even overwogen gasten voortaan zelf hun maaltijd te laten betalen maar dat voorstel werd om redenen van gastvrijheid, toch maar verworpen. Door de projectcommissie werd al snel een enquête te houden omtrent mogelijk projecten. De uitkomst werd, in volgorde, een interservice-project, bos- en heideprojecten bijvoorbeeld in samenwerking met het Goois Natuureservaat, een restaurant-project, Laren Schildersdorp (!), een duurloop, een jazzfestival, een vrachtwagenproject (!) en een bridgedrive.

Omdat de Heer Brouwer “onze” kelder steeds meer voor andere activiteiten zei nodig te hebben werden we zo nu en dan geparkeerd in de grote zaal die “Bourgondisch”, dus met veel namaakhout en draperieën was uitgedost. Geen verbetering dus, terwijl de kwaliteit van de maaltijd zich ook in een neerwaartse curve bewoog.

René Broné ging verhuizen naar Spanje om de Olympische Spelen in Barcelona daar beter op de voet (of bedoelde hij: per Jaguar?) en op het doek te kunnen volgen. Hij vroeg het buitengewoon lidmaatschap van onze club aan. De club draaide daar wat omheen, besloot dat zo iets in beginsel zou moeten kunnen zij het tegen betaling van het lidmaatschapsgeld, maar toen bleek dat hij in enige kranteninterviews vertelde dat hij lid was geweest van de Rotary (“dat klonk bekender”, legde hij later zelf uit), stierf zijn aanvraag een zachte eerloze dood.

Van de geïnitieerde projecten blijkt de vrachtwagenrit op 6 december 1989 al aardig op de rails (?) te staan. Ook het idee van een duurloop werd uitgewerkt.

Op 3 januari 1990 werd het jaar ingegeten en -gedronken bij Ruud en Marianne Jacobi in hun moderne, spierwitte bungalow in Bosch en Duin, waar we behalve van goede spijs en drank ook konden genieten van het professionele pianospel van de gastheer. (bijlage: foto's)

Tevens werd druk gepraat over de brand die op eerste Kerstdag La Provence nagenoeg geheel in de as had gelegd: alleen de kelder was nog intact, maar onze ingelijste awards hadden nogal wat waterschade opgelopen (bijlage award 2x gebruiken!). We konden gelukkig uitwijken naar de Goede Gooier, ook van de Heer Meijer) waar we echter zeer krap in de serre zouden worden gehuisvest van de andere gasten afgescheiden door een gordijn hetgeen door onze stijl van vergaderen nogal wat wederzijdse hinder opleverde. Mede omdat de Heer Brouwer in La Provence een bistro wilde vestigen en hij enkelen van ons de suggestie deed dat ook exclusieve damesbediening in de late uren tot de mogelijkheden behoorde werd het snel duidelijk dat we snel naar een andere plek moesten gaan uitkijken. Sic transit gloria mundi..... Nog éénmaal zouden we in onze vertrouwde kelder eten, op 7 februari. Via de uitgebrande en nog steeds stinkende hal betraden we ons oude vertrouwde plekje waar het eten vanuit de Goede Gooier werd aangevoerd. Het was nog gezellig ook, maar tevens een bizarre ervaring.

Op 5 februari opende Peter Groenendijk zijn nieuwe bedrijfshal waarbij de hele club aanwezig was. (bijlage: foto). René en Rutger kregen er nog les in het strikken van dassen. Ten behoeve van het project "Natuur en Milieu" kon een cheque van f 4.495,00 worden overhandigd waarvan f 2.245,00 ten goede zou komen aan (de vermeende "jagersclub") de Stichting Behoud Natuur en Leefmilieu, in het bijzonder voor het beheer van het Natuurgebied De Vijf Wielen langs de voormalige zeedijk tussen Naarden en Muiderberg dat de speciale aandacht had van George Muijsson (bijlage: krantenartikel met kritiek)

Door het vertrek van René Broné naar Spanje konden weer leden worden aangenomen en begon weer het bekende geëmmer over de ballotageprocedure en het al dan niet voordragen van dames. Dat laatste werd snel afgekapt. Voorts behoorde bij de goede voornemens voor het nieuwe jaar het onderscheid tussen korte en lange vergaderingen weer in ere te herstellen. Hadden we dat al niet eerder gehoord en zouden we dat niet nog tientallen malen gaan horen?

Ook Laren Schilders dorp wordt langzamerhand voorbereid: er is sprake van 60 kunstenaars op de Brink, medewerking van de Burgemeester en een veiling. De duurloop is echter voorlopig (of definitief?) van de baan.

Ondertussen draait het vrachtwagenproject op volle toeren hoewel er op 17 januari nog veel onduidelijkheid blijkt te bestaan over de details. Er zullen 30 bewoners van Nieuwenoord (zoals de Amerpoort toen heette) aan meedoen, 20 begeleiders en 30 vrachtwagens. De kosten worden begroot op f 1.500,00. Dat bedrag mag in principe wel uit de kas worden voorgesloten, besloot men, maar moet door sponsoring worden teruggegeven. Piet Hein biedt dozen wijn aan die uiteindelijk voor f 660,00 in de kosten zouden bijdragen. Het verslag van 7 maart constateert dat dit project in 1989 werd weggehoond maar nu goed loopt. "Wellicht een les om voortaan wat serieuzer op geopperde plannen in te gaan" merkt de notulist op.

De culinaire commissie verzorgt op 15 februari een lunch in Soest waarbij van de 12 man die zich hadden opgegeven er maar 3 kwamen opdruven hetgeen bij Piet-Hein een kater verwekte en het fenomeen van de lunchbijeenkomsten in de diepvries deed belanden.

De commissie Nedersticht draaide voorspoedig. De club in aanbouw doet een houthak-project dat al f 1.000,00 opleverde.

En op 10 maart 1990 rukte voor het eerst de Gooise Karavaan (door enkelen onzer nog jaren als Kèrrevèn uitgesproken). Tussen 9:30 en 10:00 uur verzamelden zich 30 fraai opgepoetste grote vrachtwagens op het parkeerterrein van de Witte Bergen waar slechts één klein autootje opzij gejonast hoefde te worden. Voor ons was alles nieuw, voor enkele chauffeurs niet: zij hadden zoiets elders al meegemaakt en waren bij voorbaat wild enthousiast. Het miezerde een beetje, spandoeken met plakband op de auto's bevestigen lukte niet zo goed, maar het verorberen van gevulde koeken en koffie lukte des te beter. Voorafgegaan door motoragenten en een grote mooie brandweerauto zette de stoet zich rond 10:00 uur in beweging op weg naar Nieuwenoord waar bewoners een plekje kregen naast de chauffeur en een vaak opgevouwen begeleider. Via Eemnes, Laren, Blaricum en Huizen voerde de stoet naar partycentrum de Gloeiende Gerrit waar de Heer Tom van Hooff en zijn crew, uitgebreid met de leden van onze club en vele dames pannenkoeken en ijs serveerden. Het lukte prima, iedereen smulde. Na een uur ging de stoet weer op weg en via Naarden, Bussum en Hilversum kwam de stoet rond 15:30 uur luid toeterend weer aan op Nieuwenoord. Buiten alle Kiwanis leden en velen van onze dames waren er 110 man bij dit project betrokken. Alle aspecten van de happening waren op video vastgelegd. Die video zou later dat jaar nog aan Nieuwenoord worden aangeboden. De bewoners van de Gooise dorpen reageerden soms verbaasd op zoveel toeterende vrachtwagens die zich door de drukke centra wurmden, soms afkeurend (milieu!), soms positief. Het werd duidelijk dat we nog een opvoedende taak hadden te vervullen en in het vervolg meer publiciteit aan het project moesten geven. Tijdens het afkickproces in Het Bonte Paard werd al besloten dit project voorlopig jaarlijks op de tweede zaterdag van maart te herhalen. Wie kon toen denken dat dit grandioze project in totaal 30 maal zou plaatsvinden. (bijlage: foto's).

Alex opperde op 4 april een idee voor fundraising dat een groot gevolg zou hebben: het produceren van vouwkaarten voor diverse gelegenheden. Carel kwam diezelfde vruchtbare vergadering met het idee een kraam op de braderie met Koninginnedag op de Brink in Laren. Dat laatste werd meteen al flitsend geregeld: ieder bracht oude, nog verkoopbare troep bij Carel waar het van een prijsje werd voorzien. Er werd wat afgelachen. Op 30 april zouden de meeste leden bij toerbeurt de spullen gaan verkopen: vooral allochtonen bleken goed klanten. Dat wat echt niemand kon gebruiken werd aan het einde van de middag in een container gedumpt. De kas kon met f 1.725,00 worden gespekt. Ook hier werd spontaan besloten het project volgend jaar te herhalen, al was het alleen maar om de lol.

Ondertussen moesten we Ruud Jacobi door een ziekte lange tijd missen.

Het vergaderen in de goede Gooier bleek, zoals al geschreven, voor geen meter te bevallen ondanks de zorgen van het personeel. Het bestuur kreeg de opdracht een vervangende locatie te zoeken en al snel viel de keuze op de Vrije Heere waar we voor het eerst op 2 mei vergaderden, welkom geheten door de uitbater, de Heer Ruud Vermeulen. Ieder blijkt aangenaam getroffen door zelfs twee ruimten op de eerste etage, een voor de borrel met eigen bar, en een voor de vergadering en een eigen toilet!

Ondertussen werd er veel gepraat en overlegd over een milieuproject ten behoeve van het Goois Natuurreservaat. Vele serviceclubs deden daar wat aan maar wij praatten slechts mee en gaven adviezen.....

Op 2 mei 1990 zegde Peter Groenendijk zijn lidmaatschap met onmiddellijke ingang op omdat hij zwaar teleurgesteld was in de club, met name omdat gemaakte afspraken zo slecht werden nagekomen. Ondanks verzoeken van voorzitter Marty het standpunt nog eens in heroverweging te nemen bleef Peter bij zijn oordeel waarna Marty hem bedankte voor het nemen van het initiatief voor onze toch geweldige club en voor zijn enorme inzet. Tevens werd besloten dat René voortaan het afmeldadres zou zijn.

Op 16 mei verzamelden de leden en hunne dames zich met stralend weer bij Han Jansen, kunstschilder in Nieuw Loosdrecht. Han toonde ons diverse manieren van schilderen en het verbaasde velen dat soms met "slechts" puntjes verf zulke prachtige resultaten kunnen worden bereikt. Dankzij de culinaire commissie werd een voortreffelijke maaltijd geserveerd met evenzo prettige wijnen..... (Waar? Was dat ook niet bij Han Jansen?>>>>>) Het werd een gezellig, informeel en leerzaam bedrijfsbezoek.

Zoals dit jaar meer ideeën plotseling in vruchtbare bodem bleken te zijn gevallen sloeg ook het idee van de vouwkaarten (later: wenskaarten genoemd) goed aan. Op 6 juni kom Alex met 8 voorbeelden rondgaan. Er zaten fraaie werken bij van Han Jansen en Alex's familie. Op de achterzijde zou worden vermeld dat de opbrengst door Kiwanis Club Laren zal worden besteed aan een jaarlijks wisselend goed doel. (bijlage: kaarten)

Ondanks het feit dat we ons bij de Vrije Heere bijzonder goed thuis voelden doet verandering van spijs eten: Piet-Hein en Ellen zouden op 20 juni onze gastheer en -vrouw zijn in hun wijnloods in Hollandsche Rading. Piet-Hein gaf tijdens de maaltijd uitleg over de combinatie van gerechten en wijnen. Het was eigenlijk jammer dat er moest worden vergaderd. Fred van Metelen gaf aan de club na zes en een half jaar te zullen verlaten omdat hij zijn prioriteiten wat wilde gaan verleggen. Ook Marty zou de club gaan verlaten vanwege zijn, niet geheel vrijwillige, verhuizing naar Veldhoven waar hij in een nieuwe chirurgenmaatschap zou gaan werken.

Op 8 en 9 september viel het gezinsweekend, ditmaal in Oisterwijk, natuurlijk weer met vele kinderen. Deze keer waren ook wat oudere kinderen present zoals die van Bert Klees die met een werkelijke voorwereldlijke DAF kwamen aantuffen. Het weer was aanvankelijk niet denderend: bar koud toen verzameld werd in Heusden waar na de koffie een stadswandeling werd gemaakt waarbij vooral het ouderwetse snoepwinkelje in de belangstelling viel. Vervolgens bezochten we een kaarsenmakerij waarbij de jeugdigen onder ons leerden hoe in de meest walgelijke kleuren de meest gekronkelde kaarsen konden worden gewrocht. Na Heusden reden we naar Oisterwijk waar inmiddels de kwartiermakers in een natuurvriendenhuis al grote hoeveelheden vlees en stokbrood hadden laten aanrukken. Tijdens dat kwartier maken zetten Franklin en René weer een speurtocht uit. Ook tijdens de inmiddels vertrouwde barbecue was het, op zijn zachts gezegd: frisjes maar het warme vlees deed veel goed.

Het bij velen wat volle gevoel in de maag kon vervolgens weer tijdens de avondlijke speurtocht langst vennen en de Kampinase Heide weer worden weggewerkt.

De zondag werd besteed aan traditioneel veel eieren met spek, midgetgolf bij Piet Plezier (alleen de naam al!) en een fikse wandeling, pannenkoeken en heerlijk bier toe. (Bijlagen: foto's)

Als vierde zegde vervolgens ook George Muijsson zijn lidmaatschap op. Zijn enthousiasme voor de club bleek wat te tanen en hij wilde zijn energie en aandacht op andere activiteiten gaan richten. Hij bedankte onze club voor de gezellige tijd en sprak de hoop uit ons zo nu en dan nog eens te mogen bezoeken en/of te ontvangen. Marty dankte hem natuurlijk evenzo, met name om zijn inzet als eerste secretaris en zijn inspiratie. Ondertussen werd de club wel wat kleiner, een landelijke tendens trouwens hetgeen gouverneur Leo van Roosmalen danig zorgen baarde. Ook ons trouwens, vandaar dat nu eens met verve naar nieuwe leden werd gekeken.

Tijdens de laatste vergadering in september werden de jaarverslagen gepresenteerd (hoewel, de eerlijkheid gebiedt het te zeggen, het financieel verslag pas in oktober werd overhandigd). Het eigen vermogen bleek eindelijk eens wat vooruit gegaan te zijn: met het exploitatieoverschot van dit jaar f 1.954,00 kon het vermogen toenemen tot f 2.935,00. De Stichting Fundraising kon als eigen vermogen f 1.585, 98 noteren nadat er vele gelden waren binnengekomen en aan goede doelen weer waren uitgegeven. (Bijlagen: de jaarverslagen)